ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 22 (14 september 2020) – clustersecretariaat@roerkerken.nl

inleiding

Het is inmiddels een half jaar geleden (half maart) dat onze samenleving vanwege de Coronacrisis op slot ging ('lockdown'). Ook in onze kerken viel drie maanden lang alles stil, totdat we vanaf 1 juni j.l. de draad langzaam maar zeker weer konden en mochten oppakken. Maar wel nog altijd binnen de grenzen van het 'nieuwe normaal', zoals de anderhalve-meter-maatregel. Daar moeten we ook in onze kerken nog altijd aan wennen. Oude ingesleten gewoontes bij de kerkgang, zoals het (te dicht) achter elkaar aansluiten bij het ter communie gaan en bij het naar buiten gaan, zitten er nu eenmaal in en krijg je er niet zomaar uit. Onbewust schenden we de Coronaregels. En als je dan ook nog toevallig eenminister bent, ben je de klos, misschien dan wel niet met een coronabesmetting, maar wel met een geloofwaardigheidsprobleem.

Corona ligt nog altijd op de loer. Sinds het einde van de lockdown stijgt het aantal besmettingen weer. Dat kan ook niet anders: iedereen die 'opgesloten' had gezeten, wilde er toch eens uit, vooral de afgelopen zomervakantie. Maar dat ligt ongetwijfeld ook aan het aantal Coronatesten dat wordt uitgevoerd. Dat zijn er inmiddels zoveel dat de laboratoria de verwerking ervan niet meer aankunnen. Gelukkig worden de mensen niet meer zo ziek van het Coronavirsus als enkele maanden geleden. Dat neemt niet weg dat we op ons 'qui-vive' moeten blijven. Voordat je er erg in hebt, hebt je het te pakken. Met alle gevolgen van dien. Al is het maar de quarantaine die ons weer in een persoonlijke lockdown brengt. Maar gelukkig is ook die inmiddels verkort van een een periode van twee weken tot nog maar enkele dagen.

Psychische gevolgen van de Coronacrisis

De Belgische Psychiater Dirk de Wachter vertelt: *"De mensen hebben zich in deze uitzonderlijke situatie heel flexibel opgesteld. Binnenblijven tijdens de lockdown, een mondmasker dragen, afstand houden … Dat wordt algemeen genomen erg goed opgevolgd. Ik vind het opvallend hoe de bevolking zich plooit naar deze noodzakelijke voorwaarden. Dat is niet zo evident als het lijkt. Vanuit mijn vakgebied ben ik toch wel bezorgd voor de volgende maanden en jaren. Uit tal van wetenschappelijke studies blijkt dat het aantal mensen met depressie, met agressief gedrag of mensen die allerhande middelen gaan gebruiken de komende maanden significant zal toenemen. Dat heeft vooral te maken met de onzekerheid en met de economische situatie: mensen die hun werk of hun koopkracht verliezen. Dat is toch wel een ernstige zaak. Ik beklemtoon: dat is niet mijn persoonlijke mening, dat is wetenschappelijk aangetoond … Er wordt mij vaak gevraagd of er nu een toename is van het aantal mensen dat op consultatie komt. Dat is momenteel niet zo. Psychiatrie is veel ingewikkelder dan dat. Veel mensen zijn ook bang om bij de psychiater langs te komen en durven de stap niet te zetten. Toen we in lockdown gingen, wisten we nog niet veel over het virus en was men bang voor Italiaanse toestanden. Gelukkig is dit geëvolueerd en houdt men bij het nemen van maatregelen nu ook meer rekening met het psychisch welzijn. Onze sector is heel belangrijk en heeft al jaren af te rekenen met lange wachtlijsten. In Coronatijden zien we opnieuw dat therapeutisch werk heel essentieel is in onze maatschappij. De toename aan onder andere depressies is een probleem, maar we mogen ook geen paniek zaaien. Ik wil dan ook een oproep doen om goed voor elkaar te zorgen Uit studies blijkt dat 20 à 30 procent van de mensen behoorlijk last zal hebben van*

angst of depressie, maar dat betekent ook dat 70 à 80 procent dat niet heeft. En dat is ook belangrijk. Die grote groep kan in niet-professionele zorg ingezet worden om voor anderen te zorgen".

Personalia

Op woensdagmorgen 2 september deden we vanuit de basiliek van St. Odiliënberg **Emile Johannes Hubertus (Miel) Baeten (1935-2020)** van de Kapittellaan aldaar uitgeleide. Geboren en getogen in Venlo, ging hij aanvankelijk als technisch tekenaar aan de slag, maar schoolde uiteindelijk om tot leraar wis-, schei- en natuurkunde. Hij kreeg een baan aan de Ambachtsschool (later LTS) in Roermond en dat was de reden dat hij met zijn gezin (hij was inmiddels in 1960 getrouwd met de eveneens uit Venlo afkomstige Fien Vreekers) vanuit Blerick naar St. Odiliënberg verhuisden. Dat baantje in het middelbaar onderwijs bracht het hem echter niet waarop hij gehoopt had, integendeel. Het leverde hem zoveel stress op dat hij overspannen raakte uiteindelijk moest worden afgekeurd. Dat is hem heel zwaar gevallen. Toch probeerde hij zo goed en kwaad als het ging iets van zijn leven te maken. Als een echt buitenmens trok hij er graag op uit, al wandelend en fietsend. Ook ging hij graag op vakantie, liefst naar de bergen, lange bergwandelingen maken. Zelfs skiën maakte hij zich eigen. Daaraan kon hij zijn hart ophalen. Ook sportte (volleybal en jeu-de boulen) en kaartte hij graag. Maar bovenal genoot hij van het samenzijn met zijn vrouw, met zijn kinderen en kleinkinderen. Miel en zijn vrouw waren ook altijd samen, samen onderweg, samen op stap. Een kleine twee jaar geleden kwam hij met zijn fiets zomaar ten val en kwam hij op zijn hoofd terecht. Sindsdien kon hij steeds moeizamer lopen en fietsen. En val deed hem onlangs in het ziekenhuis en in het zorghotel belanden. Daar kwam er op donderdag 27 augustus toch nog onverwacht een einde aan zijn leven. Na de uitvaartmis in de basiliek (opgeluisterd door Willeke Simons) begeleidden we hem naar zijn laatste rustplaats op Bergerbos.

Tijdens de bijeenkomst van het St. Matthiaskoor van Posterholt op donderdagavond 3 september werd **Gertie Boosten-Bosch** gehuldigd en onderscheiden omdat ze zich al 40-jaar verdienstelijk maakt voor de kerkmuziek, met name als vaste organiste van het St. Matthiaskoor maar ook als organiste in Vlodrop, daarmee in de voetsporen tredend van haar oom Harrie Schoenmakers (1921-1993).

Op zondagmiddag 6 september werd in Vlodrop **Lorenzo Pirlo** gedoopt. Het doopsel stond voor 12.30 uur gepland, maar kon pas met een half uur vertraging beginnen omdat de peettante verlaat was. Gelukkig wachtten ook de andere gasten geduldig af en werd het toch nog een feestelijk viering.

Op dinsdagmiddag 8 september vond in Posterholt de uitvaartdienst plaats van **Julius Mathias Gerardus Joseph Maria (Jules) Vossen (1948-2020)** van de Hoofdstraat aldaar. Geboren en getogen in Nederweert (Budschop) was hij eigenlijk voorbestemd mijnwerker te worden, maar koos hij later voor de metaalbewerking. Uiteindelijk werd hij slager en kon hij in 1976 in Posterholt een eigen slagerij overnemen. Daarom verhuisde hij met zijn gezin (hij was inmiddels in 1973 getrouwd met Nelly Korstjens uit Hunsel) naar Posterholt waar ze niet alleen een mooie klantenkring opbouwden maar ook al gauw incultureerden, mede ook omdat Jules lid werd van de plaatselijke voetbalclub. Na eerst zelf actief gevoetbald te hebben (op het veld en in de zaal) werd hij zelf scheidsrechter. Meer dan eens bezocht hij

zijn vriend in Zuid-Afrika. Een longziekte maakte hem vanaf zijn 55e steeds kortademiger. De zaak werd eind 2003 van de hand gedaan. Zijn longemfyzeem maakte ook aan een einde aan zijn grote passie (naast muziek maken, tekenen en schilderen), namelijk motorrijden. Zijn actie-radius werd steeds kleiner. Zijn scootmobiel was zijn nieuwe motor geworden zoals hijzelf altijd zei. Gelukkig heeft hij in die perioden nog intens kunnen genieten van zijn kleinzonen: Luca, Jack, Finn en Lenn. Ook al werd zijn wereldje steeds kleiner, toch klaagde hij niet. Zijn gevoel voor humor hielp hem als vanouds de situatie te relativeren, terwijl zijn vrouw Nelly en zonen Roy en Jorden er alles aan deden om het hem aan niets te laten ontbreken. Vooral zijn vrouw heeft er ook voor gezorgd dat hij altijd thuis, in zijn eigen vertrouwde omgeving is kunnen blijven. Daar is hij ook op woensdag 2 september gestorven. Na de uitvaartmis (opgeluisterd door Willeke Simons) volgde de crematie in Roermond.

De uitvaartmis voor **Catharina Cecilia Sybilla (Toos) Creemers-Derikx** (1928-2020) van de Zwartemolenweg in Posterholt vond plaats op donderdagmorgen 10 september in de St. Matthiaskerk aldaar. Geboren en getogen op de Borg in Posterholt trouwde in 1955 met Nelis Creemers (1925-2010) uit de Holst en gingen ze aan de Wilhelminalaan in Posterholt wonen, waar ook hun twee oudste kinderen werden geboren. Na de dood van haar ouders begin zestiger jaren, verhuisden ze naar haar ouderlijk huis op de Borg waar hun twee jonge kinderen werden geboren. Terwijl Nelis als mijnwerker de kost verdiende, zorgde Toos voor de huishouding en de opvoeding van de kinderen. Natuurlijk was het hard werken, maar ze genoot ook van haar vrije tijd, van de reizen die ze maakte en van de vakantie met haar kinderen. De ziekte en vroegtijdige dood van zoon Leon in de zomer van 1972 (hij leed aan een hartkwaal en werd maar tien jaar oud) hakte er behoorlijk in. Zelf werd ze in 2000 ernstig ziek, terwijl haar man Nelis haar in het voorjaar van 2010 kwam te ontvallen. Dat waren moeilijke tijd, maar het waren toch haar kinderen en kleinkinderen die haar er weer bovenop hielpen. Na het overlijden van haar man verhuisde ze van de Borg naar een bejaardenwoning aan de Zwartemolenweg en kwam ze ook wat dichter bij de plaatselijke voorzieningen zoals de kerk, De Beuk, de dokter en winkel te wonen. De laatste jaren ging ze graag naar de dagopvang, het huiskamerproject en eetpunt van het Groene Kruis. Toen zelfstandig blijven wonen er niet meer in zat, verhuisde ze begin 2019 naar het zorgcentrum in St. Odiliënberg. Daar is ze op donderdag 3 september - voorzien van het sacrament der zieken – rustig en vredig ingeslapen. Na de uitvaartmis (opgeluisterd door Willeke Simons) volgde de begrafenis op het RK-kerkhof aan de Margrietlaan, bij haar man Nelis en haar zoon Leon.

Die middag deden we vanuit de basiliek in St. Odiliënberg ook nog **Gertruda Maria (Truus) Oliemeulen-Tobben (1924-2020)** uitgeleide. Geboren op de Roermondse Kemp, maar getogen in de Roermondse Voorstad leerden ze tijdens een sneuwballengevecht op de stenenbrug Piet Oliemeulen (1919-1994) uit het Brabantse Schayk kennen die op dat moment zijn militaire diensttijd vervulde (Ernst Casimirkazerne). Het was liefde op het eerste gezicht en ze trouwden in de zomer van 1941. Het was oorlogstijd en Piet probeerde zich aan de Arbeidseinsatz te onttrekken maar werd opgespoord en geïnterneerd en uiteindelijk in de buurt van Dresden tewerk gesteld. Tot overmaat van ramp moest Truus tegen het einde van de oorlog ook nog met haar kinderen naar Friesland evacueren. Uiteindelijk werd het gezin na de bevrijding weer herenigd. Aanvankelijk verdiende Piet de kost als mijnwerker op de Maurits in Geleen, maar later kon hij de overstap maken naar de Philips in Roermond, waar hij tot vlak voor zijn pensionering werkzaam zou blijven. Het gezin telde inmiddels 11

kinderen en daarom verhuisden ze in 1963 van de Voorstad naar een klein boerderijtje aan de St. Wirostraat hier in St. Odiliënberg. In 1976 verhuisden ze naar Melick (markstraat, Jacques Schreursstraat, Clauslaan) om uiteindelijk toch weer terug te keren naar St. Odiliënberg waar ze aan de Fakkelweg gingen wonen. Daar kwam Piet begin 1994 aan gevolgen van een long- en hartkwaal te overlijden. Truus verhuisde een zoveelste keer, en wel naar een appartementje op Bergerhof, van waar ze in 2008 naar een aanleunwoning aan de Plechelmusstraat verhuisde. In het voorjaar verhuisde ze de laatste keer, en wel naar het ernaast gelegen zorgcentrum, waar ze op zaterdag 5 september kwam te overlijden, 96 jaar oud. Ze heeft geen gemakkelijk leven gehad. Niet alleen haar man, maar ook al enkele van haar (aangetrouwde) kinderen, klein- en achterkleinkinderen gingen haar al in de dood voor. Haar geloof (kerkgang en ziekencommunie) en vertrouwen in de voorspraak van Moeder Maria hebben haar altijd op de been gehouden. Na de uitvaartmis (ook weer opgeluisterd door Willeke Simons) vond ze haar laatste rustplaats bij haar man op 't Sittert.

Gebed in Cornonatijd (bisdom Haarlem)
O goede Moeder, Onze Lieve Vrouw ter Nood, wij geloven in uw zorg, in uw medeleven en uw voorspraak bij Jezus uw Zoon. Daarom komen wij vol vertrouwen tot u en wij vragen door U aan de Heer: Bevrijd ons land van de Corona-epidemie, genees en sterk de zieken en zegen hen die zorg voor hen dragen. Geef wijsheid aan onze bestuurders en geef dat wij spoedig weer kunnen samenkomen om ons geloof te vieren. Bevrijd ons van onrust en angst, verlicht ons in pijn en verdriet. Geef ons hoop waar wij het niet meer zien zitten, geef ons kracht als wij er niet tegenop kunnen, geef ons licht waar het donker is. Maria, bescherm ons en onze dierbaren, geef ons overgave aan de wil van de Vader en leid ons veilig naar Jezus, uw Zoon. Amen.

Wit U ons in deze zware (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?
Herkenbosch: *NL52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*
Melick: *NL 54 INGB 000 1054 893 tnv RK kerkbestuur St. Andreas*
Montfort: *NL 39 RABO 013 4704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina Montfort*
St. Odiliënberg: *NL 58 RABO 0138 1020 82 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*
Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 of* NL 63 INGB 0001 170 840 *t.n.v. RK Kerk St. Matthias*
Vlodrop: *NL 10 RABO 01546 00512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus Vlodrop*

Tot slot
Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.
Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl
Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825
Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765
Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154
Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245
Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl
Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl
Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl
Parochiebureau St. Odiliënberg (Lilian Peters), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl
Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl
Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl